

СТУДИЯ VI

ВЕЛИКИЯТ ЗЕМЕН ЮБИЛЕЙ

„Време за Възстановяване на всичко”. - Предсказано от Мойсей.- Датата на започването им- посочена. - Не може да започне преди да дойде Великият Възстановител. - Доказателство от Закона.- Потвърждаващи свидетелства от пророците. - Логически изключения, извлечени от това, разгледани по отделно и заедно.- Хармония на сегашните индикации.

„ Истина ви казвам: Докато премине небето и земята, нито една йота, нито една чертица от закона няма да премине, докато всичко не се **сбъдне.**”- Матей 5:18

След като познаем образния характер на Божиите взаимоотношения с Израел, ще може правилно да разберем чудесната история на този народ или разберем защо историята им, за разлика от всички други народи, е толкова подробно записана от Пророците и писателите на Новия завет. В Писанията, както писателите на Новия завет показват, Бог дал поразителна илюстрация на плановете си, както за Църквата, така и за света. Службата в Скинията, описана толкова подробно в Божествено дадения Закон със заколването на животни и всички други подробни назначения, празници и свети дни, съботите и всичките им церемонии, както тези първообрази сочат към образите, към по-широки, по-високи и по-велики сенки от тези. Апостол Павел ни уверява, че първообразите ще бъдат изпълнени с благословения към човечеството, когато казва, че Законът предзнаменувал и бил

сянка на „бъдещите добрини“ (Евреи 10:1, 8:5; Кол. 2:17); докато нашият Господ в горния израз ни уверява, че всички предзнаменувани добрини със сигурност ще се изпълнят.

Обаче при грижливо разглеждане на образите ще избягваме грешката на много от знаменитите хора, които когато започнат да виждат, че в Писанията има значителни образи, отиват до крайността да третират всеки Библейски характер и случай като образни и по такъв начин изпадат в грешка от просто любопитство и неискреност.

Ние не ще градим на такава несигурна почва, когато разгледаме церемониите на Юдейския Закон, които са дадени като образи и обявени от Апостолите като такива, нито ще можем да си позволим да отменим образите, без подходящо разглеждане и грижливо изучаване на уроците им. Още по-малко можем да си позволим да губим време в спекулации и изграждане на вяра върху мътни предположения.

Когато нашият Господ казал, че нито една йота или частица от Закона не ще премине, докле не се изпълни, той имал предвид не само изпълнението на своите задължения по Завета, защото всичко, което било под Закона на Завета, прекратило действието си върху тях, като посрещнал изискванията им напълно със собствения си живот. Той имал предвид повече от това: той имал предвид, че по-нататък всички благословения, изразени образно в Закона, ще се изпълнят в първообразен мащаб. Във всички юдейски церемонии Бог не позволил да се направи образ, който да се окаже безсмислен или да премине неизпълнен; а съблюдаването на всички образи било пазено, докато изпълнението им **най-сетне**

започне. Всички образи трябва постоянно да се повтарят, докато се появят първообразите им, защото пазенето на образа не е негово изпълнение. Изпълнението е достигнато, когато образа се прекратява, бидейки заместен от реалността- първообраза.

Така например, заколването на пасхалното Агне било изпълнено със смъртта на Христа, „ Божието Агне” и започнало специалното благословение на първообразното и първородното - вярващите през Евангелския век. Благословието , предзнаменувано в този образ не е още напълно изпълнено , макар че изпълнението започнало със смъртта на Христа, нашето пасхално Агне. По същия начин всяка церемония, предписана в Закона, доказва, че е пълна с образно значение, а особеностите, с които било наложено съблюдаването на всеки детайл на образите през Юдейския век, потвърждава думите на нашия Господ, цитирани по- горе, че всеки отделен момент, всяка йота и частица трябва подробно да се изпълни, както била грижливо наложена в церемониите на Закона.

В тази глава предлагаме да се изследва тази образна черта на Мойсеевия Закон, известна като Юбилей, като посочим, че той бил въведен, за да предзнаменува великото Възстановяване, възвръщането на човечеството от падналото му състояние, което ще се осъществи през Хилядогодишния век; че по характер Юбилеят бил илюстрация на идващото Възстановяване и че по начин на изчисляване, то дава правила за време, които, когато се разберат и приложат, сочат ясно времето за началото на първообраза, „ Възстановяване на всичко”- Деян. 3:19-21

След като Юбилеят бил част от Закона и след като повторението му не го изпълнило, и след като нашият Господ заявил, че образа няма

да премине, докле се не изпълни, а освен това, след като знаем, че такава Възстановяване на всичко, което е предсказано „ от всички свети пророци, откакто започнал света” и предсказано предварително в този образ, все още не се е изпълнило, то тогава знаем, че трябва да се **изпълни** в бъдеще.

ИЗРАЕЛСКА ЮБИЛЕЙНА ГОДИНА

Юбилейната година била Сабат за почивка и освежаване, както за народа, така и за земята, която Бог им дал. Тя била главната от поредицата съботи или почивки. *

*Думата „сабат” означава почивка

Те имали сабат ден всеки съботен **ден**, а веднъж в годината образните съботни дни достигали кулминацията си- т.е. цикъл от седем такива съботи, маркиращ така периода от четиридесет и девет дни ($7 \times 7 = 49$), бил последван от **Юбилеен ден**- петдесетия ден (Левит 23:15,16), известен сред юдеите като Петдесетница. Той бил ден на радост и благодарност.

Съботната година била всяка седма година. В нея на земята била давана почивка и нищо не било засявано. Кулминацията на съботните (почивни) години била достигана по същия начин , както Петдесетницата или петдесетия съботен ден. Седем съботни години, обхващащи периода от седем пъти по седем години или четиридесет и девет години ($7 \times 7 = 49$), образували цикъла от седем години, а годината, която следвала, **Петдесетата година, била Юбилейна година.**

Нека разгледаме описанието ѝ и маркираме дали е подходяща илюстрация на Великото Хилядолетие или Възстановяване.

Когато Израел дошъл в Ханаан, земята била разделена между тях с жребий, според племената и семействата им. След това можело да имат успех или неуспех, както би могъл да бъде случаят с индивидуалните им притежания. Ако един човек бивал въвличан в дълг, той можел да бъде принуден да продаде част или дори цялата си собственост, а той и семейството му да отидат в робство. Но Бог направил щедро предвиждане за нещастния. Той уредил нещата така, че неблагоприятните обстоятелства да не продължават вечно, но всичките им сметки- кредити и дългове да се считат такива само до юбилейната година, когато всички трябвало да бъдат освободени от старите си задължения и т.н и започнат нов старт за следващия срок от петдесет години. *

По такъв начин всяка петдесета година, броейки от времето на влизане в Ханаан, за Израел била юбилейна година, време за радост и възстановяване, в която разделени семейства се съединявали отново, а изгубените имоти били възстановявани. Не е чудно, че тази година била наречена Юбилейна. Ако собствеността била продавана за дълг, тя се разглеждала просто като дарение на собственост до Юбилейната година, а цената и ,ако се продавала, зависела от това дали идващия Юбилей е близо или е много отдалечен.

*До известна степен подобно устройство било установено в наши дни и в нашата страна (САЩ) под името закона на банкрута, като по такъв на ин се потвърждава формулирания тогава принцип. От това не следва, че премахването на дълга всеки **петдесет години**

и Юдейската **форма** ще ни служат по- добре от днешните методи; защото в техния случай, време, условия и т.н., не били **специално** за тях самите, за удобството им и обстоятелствата им, но били специално като пророчески фигури и уроци относно Божи я план и неговото развитие в бъдеще.

Описанието на това съблюдаване се открива в Левит, 25 гл., в стихове 10 до 16 четем: „ И да осветите петдесетата година и да прогласите освобождение из цялата земя на всичките ѝ жители; това ще ви бъде юбилей, когато ще се върнете, всеки на притежанието си и ще се върнете всеки при семейството си. Петдесетата година да ви бъде юбилейна година; през нея да не сеете, нито да жънете самораслото, нито да берете нерязаното лозе. Защото това е юбилей; той нека ви бъде свят; от полето да се храните с произведеното от него. В тая юбилейна година да се върнете всеки на притежанието си. И ако продадеш нещо на ближния си или купиш нещо от ближния си, да се не онеправдавате един други; но според числото на годините след юбилея да купуваш от ближния си и според числото на годините на плодосъбирането да ти се продава. Според колкото са по- много годините, ще повишиш цената му, и според колкото са по- малко годините, ще понижиш цената му.”

Тази уредба, предвидена от Бога чрез техния водач и образен посредник Мойсей, макар че било благословено предимство, предзнаменувало още по- голямо благословение, което Бог имал в предвид- освобождение на цялото човечество от дълга на греха и робство чрез нашия Господ Христос, по- великият посредник и освободител, когото Мойсей изобразявал, (Второзак. 18:15). По такъв начин в образи Мойсей писал за Христа и благословенията,

които ще дойдат чрез него (Йоан 5:46; 1:45)- Великото благословение и юбилей, които ще дойдат над цялата човешка раса, която сега стене под робството на разложението и греха.

Ако сянката донесла щастие и радост на образния народ, същността, действителното Възстановяване ще причини безгранична радост и разбира се, ще бъде велик юбилей за всички народи, целия свят, включително Израел, който бил изобразен от този народ, както Свещеничеството им се изобразявало с Църквата, „ Царско Свещенство“. Дори ако не сме били определено информирани, какво ще бъде по- разумно от това да се предположи, че същата безгранична любов, която предвидила временното добруване на Израел, едно „твърдовратно поколение“, ще направи още повече за трайното добруване на целия свят, който Бог толкова възлюбил, че изкупил, докато били още грешници! Ще бъде добре да отбележим тук нещо, което нататък ще бъде по- пълно показано, че докато в един аспект израелтяните били образ на вярващите от Евангелския век, от друга страна представлявали всеки, който през всеки век ще повярва в Бога и ще приеме ръководството му. Сега ние ги разглеждаме ж този смисъл. Заветът им, запечатан с кръвта на телета и кози, бил образ на Новия Завет, запечатан със скъпоценната кръв на Христа, с която помирението на света с Бога ще се осъществи в следващия век, Денят им на Умилостивение и приношенията му за грях. Макар и образ на този народ и само за техните грехове, те изобразявали „ по- добрите „ жертви и действителното Умилостивение „ **за греховете на целия свят**“, но забележете, че Юбилеят не бил приложен към Израелското свещеничество (образ на Евангелската Църква), но **само за другите**, защото на Свещеничеството не било

дадено притежание, затова нито губело нещо, нито имало нещо за възстановяване. Юбилеят бил за целият народ, с изключение на Свещеническото племе и затова изобразява не благословенията, които ще дойдат на Църквата, „ Царското Свещенство”, но благословенията на Възстановяването”- земни благословения, които ще настъпят за всички, които станат вярващи и последователи на Бога.

Учението на този образ е в съвършено съгласие с онова, което научихме при разглеждането на Божествения план на вековете. То безпогрешно сочи към „ Времената за възстановяване на всичко, изговорено чрез устата на всички свети пророци от създаването на света”. Мойсей бил един от тези пророци и особено тук, **той** ни говори за идващото възстановяване на първоначалното състояние на свобода на човека, изгубено много отдавна, продадено поради грях. Заради пропадане на първите ни родители, всичко било изгубено: всички права били изгубени и всички станали роби на тиранина грях и не можели сами да се освободят от него. Семейният кръг бил тъжно разкъсан от робството на разложението- смъртта. Благодарим на Бога за обещаното време за освобождение! Юбилеят е близо и скоро пленниците на Смъртта и робите на Греха ще си възвърнат първото състояние, съвършената човечност и първото си наследство- земята- Божият подарък чрез Исус Христос, посредникът и потвърдителят на Новия Завет.

Докато в образната юбилейна година много възстановени свободи и благословения настъпили изведнъж. Все пак, вероятно е било нужно по- голямата част от годината, за да се уредят работите и всеки да получи предишните си свободи и притежания. Същото е и с Първообраза- Хилядогодишния Век за Възстановяване. Той ще

започне с помитащи реформи, с признаване на права, свободи и притежания, които били отдавна изгубени, но делото по пълното Възстановяване (на покорните) на всичко, което било първоначално загубено, ще изисква целия Век за Възстановяване-Хиляда години.

Сигурно е, че никакъв първообраз на Юбилея, който да отговаря на очертанията на този образ още не се е случил и че със силата на Господното уверение, сме еднакво сигурни, че образа не трябва да отmine неизпълнен: „ По- лесно е небето и земята да преминат, отколкото една чертица от Закона да отпадне. ”(Лука 16:17) Но **очевидно**, тази черта на Закона отпаднала. Фактическият образ, който бил съблюдаван редовно всяка година, докато израелтяните били в собствената си земя, не бил съблюдаван след пленяването им във Вавилон. Затова очевидно, тази черта от Закона „отминала”, без дори начало на изпълнение. Какво ще отговорим пред лицето на това очевидно противоречие на твърдението на нашия Господ? Но така ли е всъщност или може да се намери някакъв първообраз на Юбилея, започващ там, където завършвало съблюдаването на образния Юбилей? Ние отговаряме с „ Да”; ясно обозначен първообраз е започнал точно в този пункт, на по- широка и голяма основа, характерно за всички първообрази. Ние виждаме, посредством действително изпълнение, че циклите, както и юбилейните години, в които те кулминират, били включени в образа; и че същия метод, чрез който бил отбелязан образния Юбилей (чрез умножение), трябвало да се съблюдава при изчисляване на времето за първообраза, Великият Земен Юбилей, когато последният образен юбилей бил съблюдаван и отминал,

започнал да се брои великият цикъл, приключването на който ще открие първообразния юбилей или Века на Възстановяването.

Ние вече се обърнахме към метода за изчисляването на съботите-че умножаването на съботата или седмия ден по седем ($7 \times 7 = 49$), посочило Петдесетницата, Юбилейният ден, който последвал; а умножаването на седмата година по седем ($7 \times 7 = 49$), образувало цикъла, който довел до петдесетата или Юбилейна година. Същата система, когато бъде приложена, би ни показала, че за да се стигне до великия първообраз, който търсим, по подобен начин ще пресметнем юбилея, т.е. , като умножим петдесетата година по петдесет. Това го наричаме първообразен цикъл, според метода на умножение, който научихме, ще се умножи петдесетата Сабатна година по петдесет, както тя самата се получава с умножение на седма година Сабат по седем.- Левит 25:2-13.

Следвайки този Божествен метод на изчисление, пред нас се откриват чудесни резултати, които ни уверяват, че имаме правилния ключ и го използваме, както било предназначено от онзи, който направил съкровищната кутия. Петдесет пъти по петдесет години дава дългият период от две хиляди и петстотин години ($50 \times 50 = 2500$), като дължина на великия цикъл, който започнал да се брои, когато завършил последния образен Юбилей на Израел и който трябва да достигне кулминационната си точка във великия първообразен Юбилей. Ние знаем, че подобен цикъл трябва да започне да се брои там, където образа се прекратява, защото нито една йота или подробност от Закона не може да премине, без да се изпълни и най-малкото; тогава образа на юбилея, който бил нещо повече от йота или подробност, е, разбира се, по-важна черта от Закона и не ще бъде позволено да отминне

преди да започне правилното време на първообраза му. Първообразът на Юбилея в никакъв случай не започнал, когато израелтяните престанали да го съблюдават; от тук следва че великият **цикъл** започнал да се **брои** от тогава. Новият цикъл започнал да се брои от тогава, макар че Израел и целият свят били невежи, както за факта, че великия цикъл започнал да се брои, така също и че ще приключи с великия първообразен Юбилей. Ние не очакваме **след** този цикъл да започне великият Юбилей на Юбилеите, но само първообраза да заеме мястото си на петдесетия или последен юбилей от цикъла. Един първообраз никога не **следва** образа му, но заема мястото му на същата дата. Затова две хиляди и пет стотната година, която щяла да бъде великия петдесети Юбилей, трябва да бъде първообраза, действителния Юбилей или Възстановяване, но вместо да бъде година, както в образа, ще продължи по- дълго, ще бъде начало на велик Хилядогодишен юбилей – Милениум.

Точно така той било с изпълнението на всеки образ, на когото **времето** било характерна черта. Така изливането на Петдестница на Светия дух станало на образния ден на Петдесетница- или на петдесетия Ден. Нашата пасхална жертва- Христос, умрял в същата нощ, в която било определено да се заколи образното Агне- ден преди или ден след това не би било отговор. Така и тук, нито година след година, нито година преди две хиляди и пет стотната или прекратяването на образния цикъл, ще направи това, но в самата тази година, започваща с октомври 1874 г., трябва да започне първообраза или времената на Възстановяване.

Съблюдаването на образа не може да престане преди да започне да се брои (50x50) великия цикъл. Тогава важната точка, която

трябва да се установи **е точната дата**, когато последния образен юбилей се е съблюдавал от Израел. С определеното установяване на тази дата, става много просто да се брой великия цикъл от петдесет пъти по петдесет или две хиляди и петстотин години и по такъв начин определено се установи датата за начало на великия земен Юбилей- „ Времената за възстановяване на всичко”.

Но ние трябва да погледнем само за началото на това постепенно дело за Възстановяване на всичко. През първите няколко дни на образната юбилейна година не биха се отбелязали като постигнати много неща; така също ние трябва да очакваме малко постигнато и през първите няколко години на зазоряването на великия Юбилей-Милениум. Първата работа на образната юбилейна година естествено била издирването на предишни права и притежания и осигуряването на сегашни липси. Прокарвайки паралел на това, ще очакваме в първообраза точно това, което виждаме сега да става около нас, защото както вече беше накратко посочено, вече сме навлезнали във великия първообразен юбилеен период и сме в него от октомври 1874 г. Какво виждаме около нас? От страна на народа виждаме издирване на първоначалното им дадено от Бога наследство и сегашните им нужди, права и т.н. като мнозина с пренебрежение и себелюбие претендират за това, което другите имат; и желание да задържат колкото е възможно повече от страна на онези, които имат притежанието- причинявайки спорове, диспути, стачки и прекратяване работата на предприятия, с по-голяма или по-малка несправедливост или справедливост за едната или другата страна, като накрая тези спорове трябва да се оставят да се решат от Христос, като преди това споровете под Закона били уреждани от Мойсей, а след смъртта му- от онези,

които заемали мястото му. (Мат. 23:2). С тези фиксирани заключения и очаквания, нека потърсим и датираме онова, което Бог очевидно скрил за нас в този образ, „за да узнаем нещата, които Бог ни е дал” и чието време за разбиране е настъпило сега.

Нямаме **пряк** библейски текст за съблюдаване на образните юбилей от Израел, който текст да ни посочи кой е бил последният съблюдаван юбилей. Спираме се на датата на юбилея, който предхождал Вавилонския плен и седемдесетгодишното запустение на земята им като последен, по две причини. Първо: това станало от страна на запустението, защото когато образът се прекратява, той „отминава”, защото земята била пуста седемдесет години, а народът бил откаран в плен в чужда страна. Затова юбилеят трябва да е бил някъде по средата на седемдесетте години и **трябва да е отминал несъблюдаван**. Достатъчно е да се хвърли само един поглед, за да се види, че заповедите и предвижданията по отношение на юбилейната година не биха могли да се съгласуват, докато те, като народ били в робство, а земята- пуста. Затова казваме, че или образът е отминал тогава или преди това прекъсване. Той не би могъл да бъде от тази страна на запустението, а когато съблюдаването на образа се прекрати, цикълът на великият първообраз трябва да започне да се брои. Самото отпадане да се съблюдава образа ще сочи, че **образа се е прекратил** и че цикъла, водещ към първообраза е започнал. Освен това, никога след Вавилонския плен Израел нямал пълен контрол върху земята. Народът и земята им били винаги подчинени на езическата власт.

Второ: Във всяко пленничество преди това, Бог очевидно ги освобождавал на време, за да се върнат в собствената си земя, за

да честват юбилейната година и по такъв начин да я увековечат като образ до настъпване на великия цикъл (50x50) и броенето му, защото предишните им робства, макар и чести, не траели по-дълго от четиридесет години, като по такъв начин им позволявал, съгласно юбилейната уредба, да бъдат свободни и всеки да получи обратно наследството си всяка юбилейна година. Освен това, когато накратко посочим, че изчислено от началото на седемдесетгодишното запустение от Вавилон, великият цикъл завършва през 1875 г., ще бъде показано на всички, че не може да започне на по-ранна дата, преди Вавилонския плен, защото ако го поставим дори един юбилей по-рано, това ще постави завършването на цикъла петдесет години по-рано от 1875 г, а именно през 1825 г., а тогава със сигурност не е началото на юбилейния век за Възстановяване.

Така със задоволителен отговор, че последния образен юбилей, от който се брои великия цикъл (50x50) не бил по-рано и **не би могъл да бъде** след Вавилонския плен, ние отбелязваме, че единствената незабавно предхождаща този плен била последната юбилейна образна година и че при приключването ѝ започва да се брои великия тих цикъл. Продължаваме да установяваме точното време на образния юбилей по следния начин:

Системата от годишни съботи се идентифицира с тяхната **земя** Ханаан и наследството им в нея- първия цикъл от четиридесет и девет години, който води до първия юбилей, щял да започне да се брои от времето, когато влезли в Ханаан. Този разумен извод е потвърден от Божиите думи: „Когато влезете в тази земя, която Аз ви давам, тогава земята да пази една събота за Господа (да се пази съботната система). Шест години да сееш нивите си и шест години

да режеш лозето си и да събираш плода му и в седмата година да бъде събота за почиване на земята (от влизането в земята), събота на Господа.” (Левит 25:2-4) Тогава изведнъж започнал да се брои цикълът седем години по седем или четиридесет и девет години ($7 \times 7 = 49$), а петдесетата година след влизането в Ханаан била първият образен юбилей. *

Като се обърнем към хронологичната таблица, ще видим, че между влизането в Ханаан и седемдесетте години запустение изтекли 969 години.

До разделяне на земята.....	6 години
Период на съдиите.....	450 г
Период на Царете.....	513 г.
Всичко	969 г.

Сега можем да узнаем колко юбилеи съблюдавали те през това време, като разделим 969 на 50. Деветнадесет като цяло число влиза в 969, което сочи броят на юбилеите, а оставащите деветнадесет години сочат, че деветнадесетия им юбилей, който бил последен от образните юбилеи, се случил точно деветнадесет години преди започване на седемдесетте години на запустение на земята, докато били в плен във Вавилон и деветстотин и петдесет години (950) след влизането в Ханаан. Тогава точно деветнадесет години преди „седемдесетте години на запустение” на земята им, на края на последния им юбилей, деветнадесетия, започнал да се

брои великия цикъл от 2500 години (50x50= 2500) и вече става много лесно да се изчисли къде завършили 2500 години и съответно къде започнала две хиляди и пет стотната година, началото на великия първообразен юбилей.

*Някои предположили, че тъй като изминали шест години във война , преди да приключи разделянето на земята, затова броенето на юбилейните цикли не започнали преди това. Но не е така. Те влезли в земята, когато пресекли Йордан и заповедта гласи: „ Когато влезте в тази земя...”, а не, когато разделите земята. Тя била разделена парцел по парцел през тези шест години, но не я завладели цялата през шестте години , нито за неопределено време след това- до изгонването на враговете, което, в някои случаи, въобще не станало (Виж Исус Навиев 18:2,3; 17: 12, 13; 23:4, 7, 13, 15) Затова, ако чака да завладеят напълно земята, преди да започнат да броят циклите, то те не биха никога започнали.

По такъв начин ,

От последния или деветнадесети юбилей

до началото на запустението на земята-----19 г.

Период на запустението-----70 г.

От възстановяването на Израел от Кир,

До датата, известна като А.Д.(Анно Домини-

Годината на нашия Господ)-----536 г.

625 г.

От тук следва, че от последния им Юбилей до

А.Д. 1 необходими за завършването на цикъла

От 2500 години-----1875 г.

От последния съблюдаван юбилей -----Всичко 2500 г.

(Виж : Хронологична таблица)

По такъв начин намираме, че **две хиляди и пет стотната година** започнала в началото на А.Д. 1875 г., която по юдейското гражданско време, по което е изчислено това (Левит 25:9) започнало около октомври 1874 г., така че ако великият юбилей беше само **една година** , подобно на образа си щял да започне през октомври А.Д. 1874 г., при края на 2499- та година и щял да завърши през октомври А.Д. 1875 г., но това не е образа, а действителността. Това не било юбилейна година, но първообразните хиляда години на **Възстановяване на всичко**, които започнали през октомври А.Д. 1874 г.

По такъв начин виждаме не само, че израелския юбилей ясно и ефикасно предзнаменувал **Великите Времена за Възстановяване на всичко**, „ което Господ говори чрез устата на всички свои свети пророци, от започването на света”, но че начинът му на изчисление също така сочи датата на началото на Великия Юбилей на земята. Ако не успеем да приемем тези заключения, не виждаме друга алтернатива от тази, че този

Хронологична таблица

Образният Юбилей датира от влизането в Ханаан

До разделянето на земята----- 6 г.

Период на съдиите----- 450 г.

Период на царете-----531 г.

До Запустението----- 969 г.

19 Юбилея----- 950 г.

Остатък-----19 г.

От последния Юбилей до запустението-----19 г.

Период на Запустението и плен

На всички във Вавилон----- 70 г.

От Възстановяването в земята им от Кир

До А.Д.----- 1536 г.

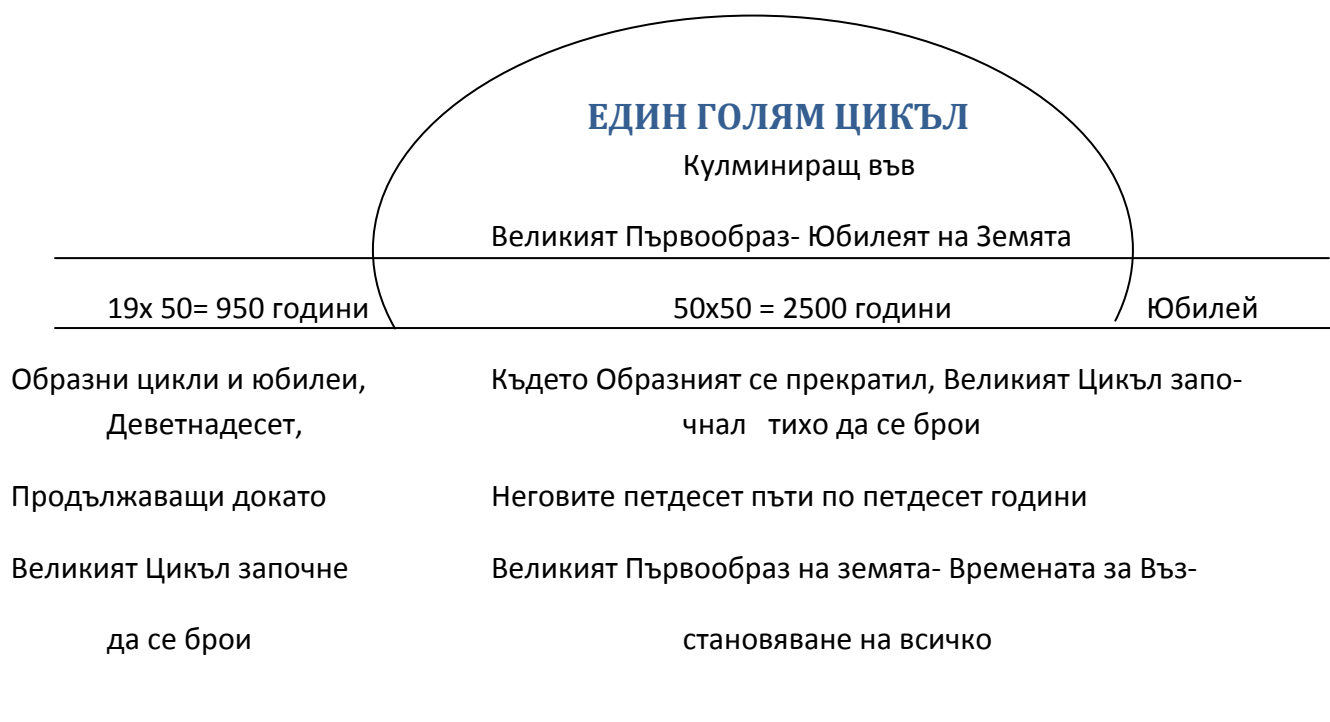
От А.Д. 1 до А.Д. 1875 (по юдейски

Календар започва от октомври 1874)-----1874 г.

2499 г.

По такъв начин годината , която започнала през октомври 1874 г. била 2500- та година, но тъй като първообраза е по-голям от образа- 1000 години вместо 1 година- 1875 (за-почваща през октомври 1874 г.), вместо да бъде юбилейна година, била първата на 1000 годишния Юбилей.

ЮБИЛЕЯТ КАТО ОБРАЗ НА ЗАКОНА

образ отминал без изпълнение, въпреки най-положителното уверение на нашия Господ, че това не би могло да бъде, че ще бъде по-лесно небето и земята да преминат, отколкото една йота или частица от Закона да отmine, без да се изпълни. (Матей 5:18)

Ние приемаме фактите, посочени по божествения начин, обаче се удивяваме на заключенията, които трябва разумно да извлечем от тях.

Но какви са разумните заключения от тези библейски учения? Нека разгледаме какво трябва да последва от гледна точка на разума и видим дали някои писания ще потвърдят, или противоречат на тези заключения. Първо, заключаваме, че когато „ Времената за Възстановяване” са готови да започнат, **Великият Възстановител** е също готов да присъства. Това ще бъде много разумно заключение, но то се равнява на нещо много повече от заключение, когато е заверено от положително потвърденото вдъхновено твърдение на Апостола, че „да дойдат (**определените**) **времена утешителни** от присъствието* Господне (Йехова)... и той да изпрати назначения за вас Христос- Исус, когото небето трябва да задържи в себе си до времето, когато всичко ще бъде възстановено, за което Бог говореше чрез устата на своите свети пророци от древността.”- Деян.3:19-21.

Само на прямотата на това вдъхновено заявление имаме ясно доказателство на факта, че Второто идване на нашия Господ било **належащо** , когато Времената за Възстановяване **трябвало да започнат**, а именно през октомври 1874 г., както било отбелязано от юбилейната уредба. Изглежда очевидно, разбира се, че , подобно на всички други неща от тази диспензация, бил установен „за пример **нам** (инструктиране), които сме достигнали последните времена”. (1 Кор. 10:11) Едно нещо е ясно: ако те не ни облагодетелстват, те са безполезни; защото Писанията ни информират, че евреите не са съблюдавали **напълно** дори първите деветнадесет юбилея. (Левит 26:35) Няма съмнение, че те

намерили почти за невъзможно да възпрат любовта си към богатството, затова подобно всички пророчества и образи били без съмнение уредени, за да хвърлят светлина, когато и където е необходимо по пътя на праведния- за да водят „ нозете” на Христовото тяло.

Нека сега си припомним онова, което беше казано в предишната глава относно начина на връщане на нашия Господ и явлението му, да не би да се препънете тук, поради грешни идеи. Помнете, че „ както в дните Ноеви, подобно ще бъде **присъствието** (гръцки- **парусия**) на Човешкия син; защото както в дните преди потопа те... **не узнаха**,... подобно ще бъде присъствието на Човешкия син.” (Матей 24:37-39) Припомнете си също онова, което вече разбрахме от вдъхновеното учение, че само онзи, който вярно бди над сигурното пророчество, люби и очаква явяването му, ще може да различи **присъствието** му, докато го прави известно на света „ в огън пламенен и отмъщение”- във Великото време на скръб.

* Думата предадена тук присъствие не е парусия, но просопон и апопросопон, предадена **от присъствието** не означава, **като резултат от присъствието**, но по-скоро **извън лицето на**. Мисълта ни е позната и е била много по- позната на източните страни от много години. „ Да се покаже лицето” било признак на благоразположение, докато „ да се обърне гръб”, било белег на неразположение. По такъв начин за първото идване на нашия Господ, било писано: „Скрихме лицата си от него”, т.е. засрамахме се от него и не го признахме. По такъв начин „ Бог Йехова не ще погледне на греха и ще скрие лицето си от грешниците. Сега обаче, след като **изкуплението** било дадено, Бог Йехова чака да е милостив до определеното време. Тогава повече не ще

пренебрегва хората и се отнася към тях като към грешници, като им обърне гръб, но ще им изпрати утешение от лицето си, благоразположението си и ще им изпрати Исус, сътрудника си за Възстановяване на всичко. Имаме същата мисъл в химните си: „Покажи помирното си лице” и „Покажи лицето си и всичко е светло”.

Тогава факта, че **присъствието** му не е известно и обикновено признато от света или дори сред християните, не е аргумент от тази истина. Света не вярва в пророчеството и разбира се, не може да види нищо в светлината му, а равнодушните християни (а такива са по- голямото множество) не обръщат внимание на „сигурното Слово на пророчеството”, а мнозина, които твърдят, че бдят, четат пророчествата през цветните стъкла на дълго таени грешки и с очи, жалко препречени от предразсъдъци. Всички, които са такива, трябва да отидат при великия Лекар за малко „ мехлем за очи на кротост” (Откр. 3:18) и завинаги да захвърлят оцветените стъкла на човешките традиции, всички техни теории и т.н., които не хармонират със свидетелствата на Божието Слово.

Но нито невежеството на света и неверието, нито хладното безразличие и предразсъдъци на голямото множество неискрени християни, ще се окажат камъни за препъване на Божиите избрани, на онези, които с проста, детска вяра приемат свидетелството на благословеното му Слово. Такива не могат да се препънат, нито могат да бъдат измамени. Чрез вярата си и чрез Божието ръководство, такива ще преодолеят всичко. Не се бойте избрани скъпоценни Божии! Повдигнете главите си и се радвайте, като знаете, че освобождението ви, възвишаването и славата ви, се приближи.-Лука 21:28; 12:32

Друго разумно очакване: ако Времената за Възстановяване започнали действително през октомври А.Д. 1874 и ако Второто Присъствие на нашия Господ било също по това време, то тогава бдящите ще видят някои отличителни белези за онова, което Писанията обясняват, т.е. Първото дело на Присъствието му, а именно жетвата на плодовете на Евангелския век, събиране заедно на избраните му (в умствена връзка и духовно общуване) и най-сетне някои подготвителни стъпки към установяване на Христовото Царство. Някои от тези указания, ние вече загатнахме накратко. Но има толкова много да се наблюдава по тази точка, че ще трябва да оставим разглеждането ѝ за следващата глава. Разбира се, жътвата на Църквата е вече при нас. Пшеницата е отделена от плевелите, а световните дела бързо се формират, подготвяйки постоянното установяване на Царството на Изкупителя. Предсказаните знаци, по точния начин и ред на предсказването им са ясно манифестирани на бдящите, но засега ги оставяме, защото искаме първо да обърнем внимание на други пророчески свидетелства. Тук се задоволяваме да кажем, че сърпа в „жътвата“ на този век, както и в Юдейската жътва е истината и че „вестителите“, които използват сърпа сега са учениците и последователите на нашия Господ, макар че мнозина от тях сега, както и тогава, разбират слабо величината на делото, в което са ангажирани.

ПОТВЪРЖДАВАЩИ ПРОРОЧЕСКИ ДОКАЗАТЕЛСТВА

Докато предшестващото доказателство е силно и ясно, точно както е, сега представяме **пророческо свидетелство**, което доказва, че сме започнали да броим великия цикъл (50x50) в правилната точка. Нашият небесен Отец знаел за страха и трепета, с които вярата ни ще грабне тези изключително велики и скъпоценни обещания и

затова удвоил вече силната връв на доказателството, дадено в Закона, чрез допълнително свидетелство чрез Пророка. А нашия скъп Изкупител и Господ, който ни подава тази връв и чието **присъствие** ни посочва това свидетелство, като идва при нас със зазоряването на Хилядогодишния ден, изглежда, че все едно ни казва, както веднъж казал на Петър (Матей 14:25-32):”О, ти, маловерни, защо се съмняваш?”, научи ,че съм духовно същество, невидимо повече за човешкия поглед. Аз се откривам чрез лампата на Словото за очите на разбирането ти, че в идните дни ще ходя по бурното море на несравнимата световна скръб, но **ти** не се страхувай, а бъди в добро настроение, припомняй си че това съм аз, не се бой.

Това наистина чудесно пророческо потвърждение, което започваме сега да разглеждаме, лежи скрито в собствената си простота, до приемане и прилагане на юбилейния образ, който му придава значение.

Седемдесетте години, за които обикновено се казва, че са **седемдесет години на плен** във Вавилон, са библейски наречени, **седемдесетте години на запустение на земята**. Бог предсказал това запустение чрез пророк Йеремиа по следния начин: „И всичката тази земя ще бъде в запустение и разорение и ще работят на вавилонския зар седемдесет години”(Йер. 25:11) „ Защото така говори Господ, че като се изпълнят седемдесет години във Вавилон, ще ви посетя и ще извърша над вас благото мое слово да ви върна на това място”(Йер. 29:10) В 2 Лет. 36:17-21 е записано изпълнението на това пророчество. А що се отнася до причината **защо** точно седемдесет години или защо било направено **пълно** запустение, е заявено така: „ Заради това доведе против тях

Халдейския цар (Навуходоносор- цар на Вавилон)... и забягналите от ножа, плени във Вавилон, дето бяха роби нему и синовете му до времето на Персийското царство, за да се изпълни словото Господне чрез устата на Йеремиа, докато земята се наслаждаваше със съботите си; защото през цялото време, когато беше пуста, тя пазеше събота, докато се изпълнят седемдесет години.”

От това виждаме, че Израел не успял да опази съботните години, от които юбилейните били главни. Сигурно изпитанието на покорство към Небесния Цар било сурово за народ, толкова забележително алчен, за да му бъде заповядано да остави земята да почива, да възстанови предишните собственици на земята, придобита и притежавана в продължение на години и да възвърне свободата на робите, особено когато подчинението било само заповядано, а не въобще приложено по принуда. Бог чрез Мойсей ги предупредил, че ако не се подчиняват на законите, на които като народ те са задължени, той щял да ги накаже за това. В същата глава, в която им казва за наказанието **седем пъти** под езическо управление, той им казва също , че ако пренебрегнат годишните съботи, ще ги накаже за това със **запустяване на земята им**. (Фактически **седемдесет годишното заустение**, било също начало на **седемте времена на езичниците**, както вече беше посочено). Божията закана се чете така: „ Земята ви ще бъде пуста и градовете ви запустели. Тогава земята ще се радва на съботите си, когато стои запустяла, а вие сте в ръцете на враговете си... защото не си е починала в дължимите съботите , когато вие се населявахте в нея.”
–Левит 26:34,35,43

Бог позволил за кратко тяхното половинчато, с половин сърце подчинение, но накрая ги вдигнал изцяло от земята, като я

запустил, без жител и дал **пълният брой** на юбилейните години, не само онези, които съблюдавали несъвършено, но целия бъдещ брой, който щял да изтече, съгласно устройството му, преди да настъпи първообразния юбилей, Възстановяване или Хилядогодишния век.

След като **целия брой** на образните юбилейни години, определени да предхождат първообраза, е доказано, че трябва да са седемдесет, по такъв начин сме снабдени с други средства на изчисление. Когато било належащо да започне първообраза, изчислението на това пророческо заявление за целия брой на юбилеите е просто и лесно и както би трябвало да очакваме, резултатът му се съгласува с този, който вече получихме по метода ни на изчисление, даден ни от Закона.

Тъй като целия брой на юбилеите бил седемдесет, а деветнадесет от тях били съблюдавани с половин сърце от Израел преди запустението, следва, че оставащите петдесет и един ($70-19=51$), бележат периода от последния юбилей, който Израел съблюдавал несъвършено до Великия първообраз, но отбележете тук различието в начина на броене. При изчислението от Закона изчислихме бъдещите, както и миналите цикли от четиридесет и девет години с **добавената или юбилейна година**; като Закона сочи неща, които щели да станат, ако Израел ги е провел правилно, но пророчеството записва неща, точно както действително ще се случат. Помнете, че сега разглеждаме **пророческото** заявление и затова сега ще изчислим циклите, както се **случили** – цикли от четиридесет и девет години без юбилей, защото Израел не съблюдавал юбилеите след деветнадесетия такъв. Първите деветнадесет цикъла имали юбилейни години, но петдесет и

единия от тогава нямал такъв, затова трябва да изчислим петдесет и един цикъла от четиридесет и девет години всеки или 2499 години ($49 \times 51 = 2499$) от последния образен юбилей, съблюдаван от Израел до първообраза. Това изчисление, макар и изцяло различно от другото, завършва точно както е посочено от метода на изчисление по Закона, който разгледахме преди, А.Д. 1874.

Нека изразим това друго доказателство в друга форма, за да бъде в полза за мнозина. По такъв начин пълното число на юбилейните цикли, които Бог определил били седемдесет, както е посочено от ясните заявления относно целта на седемдесетгодишното запустение на земята им. Това включвало юбилеите, които Израел съблюдавал по незадоволителен начин, които, както вече видяхме били деветнадесет, както и всички цикли, които щели да последват до първообраза. Сега ще ги изчислим всички от началото им, при влизането им в Ханаан и видим къде завършват.

19 цикъла с добавени юбилеи (всеки от 50 години).....	950 г.
51 цикъла без юбилеи (всеки по 49 години).....	2499 г.
70 цикъла покриват период от	3449 г.

Периодът от 3449 години, изчислени от влизането в Ханаан завършват, както предишното изчисление през октомври А.Д.1874 г.

Така от влизането в Ханаан до разделянето на земята..... 6 г.

Период на Съдиите до цар Саул.....450 г

Период на Царете.....513 г.

Период на запуснението.....70 г.
 Период до завършването на А.Д.....536 г.
 Общ брой на годините преди датата А.Д.....1575 г.

Годините след А.Д. , които завършват горния период от 3449 години са 1874 пълни години, които ще завършат през октомври (Юдейско време) 1874 г. Периодът от 70 цикли, както е посочен по-горе от началото на юбилейната система, от влизането в Ханаан до първообраза- Великия юбилей или Времето за Възстановяване, започнал през октомври

1874 г.....3449 г.

ХРОНОЛОГИЧНА ТАБЛИЦА

От влизането в Ханаан:	
До разделяне на земята,	6 години
Период на съдиите,	450 “
Период на царете,	513 “
	—————
До Запуснението,	969 години
19 Юбилеи,	950 години
	—————
	19 години

Така че техният последен юбилей бил съблюдаван 19 години преди Запуснението.

Ако тези въпроси се приемат като въпроси от Божественото устройство, тогава е лесно да се извлече логическо заключение, но ако не са Божествено уредени, от къде са дошли? Ние не ги **поставяме** във вдъхновеното Слово, ние просто ги намираме там във всичката им простота и красота, като всички други скъпоценни и богати храни от склада на нашия Господ, който ни обслужва сега, съгласно обещанието си. (Лука 12:37). Това е укрепваща „силна храна“, не специално предназначена за „младенци в Христа“, но за по-развити, „които упражняват сетивата си“ (Евреи 5:14) да различат и приемат тази храна сега, в „подходящия сезон“. Ако не е от Божествена уредба и не е въведено за наше напътствие, как и защо дошли тези двойни доказателства, пасващи и потвърждаващи се толкова свършено едно друго! За да се убедите в Божествената уредба, забележете, че на никое друго място и по друг начин не могат тези седемдесет години от съботи и запустение, да се направят, да се хармонизират с цикъла (50x50) на великия юбилей. Опитайте, докажете или допуснете, че е грешка или промяна на един от деветнадесетте юбилея, пазени от Израел. Допуснете, че осемнадесет (един по-малко) или двадесет (един повече) изтекли преди да започнат седемдесетте години на запустението. Пресметнете и ще видите, че тези две линии, които така перфектно се обединяват в доказателството, че 1875 г. А.Д. (започваща през октомври 1874 г. А.Д.) е датата за начало на Времената за Възстановяване и **не** могат да се обединят другаде, без да е насила и в разрез с хронологията и другите пророчества, които ще разгледаме.

Ако тези пророчества за време учат нещо, то е, че Великият юбилей, времената за Възстановяване на всичко, започнали и че

сме вече в зората на Хилядогодишния век, както и в „жътвата“ на Евангелския век - чиито векове се застъпват един с друг с четиридесет години – „денят на гняв“. Ние сме вече четиринадесет години в тези четиридесет годишни деня на гняв и приготвянето за битката напредва бързо. Наближаващите двадесет и шест години в настоящия момент ще бъдат твърде подходящи за осъществяване на „всичко, което е писано“.

Нека никой читател не заключи, че няма доказателства за Възстановяването за нас, нито че Слънцето на правдата вече позлатява кулите на Сион и просветлява света. Нека напротив, той разсъди, че сме вече в Деня , когато скритото ще стане явно и нека помни, че първата работа на Възстановяване е подходящо разрушаване на старата измамна структура, която стои на мястото, което ще заеме новата. Помнете, че първата работа на най- нежния лекар е да отвори раните и да почисти и ампутира, според нуждата на пациента, за да се излекува, че такава служба причинява болка и рядко се приема от пациента навреме. Не е нужно да се казва, че и работата великия Лекар е такава- възстановителна, животодаряваща. Той наранява, за да лекува, а скръбта и пресяването на Църквата и света са необходимото срязване и почистване и са много важна част от работата по Възстановяването.

В образа, тръбата на Юбилея трябвало да прозвучи, когато започвала юбилейната година, за да възвести свобода по цялата земя на всичките ѝ жители (Левит 25:10). Първообразът е въведен с прозвучаването на (символичната) „седма тръба“, „Божията тръба“, „последната тръба“. Тя, разбира се, е велика тръба и възвестява свобода на всеки пленник и докато първоначално означава предаването на много изтичащи искиове, привилегии и

като цяло време на смущение и объркване на обичаи , традиции и т.н. пълното им въвеждане, когато са правилно разбрани е **„добри новини на велика радост, които ще бъдат над всички хора”**.

В ранния смут , всеки, който чува юбилейната тръба на новата диспензация е впечатлен силно от някои от многото и черти и не обръща внимание на други. Един вижда правотата за призив към правителствени реформи ,премахването на армиите и бремето им. Друг зове за премахване на титулуваната аристокрация и признаване на човека според качествата му. Други призовават за премахване на земевладението и искат владееенето на земята да бъде както в началото, според нуждите, способностите и желанието да се използва. Други призовават към умерени реформи и чрез законност и социален ред, търсят начин да обвържат това голямо зло започват да възпират хората, които поради любов към парите впримчват, заробват и унищожават обикновените хора и все едно захапват със зъби слабостите им като „затлъстяват” и потъват в лукс чрез „кръвта” на другите.

Други образуват хуманни общества и общества против жестокостта, за да предотвратят тези, които имат възможности, да не вредят на слабите и зависимите. Други формират общества за забрана на порочна и деморализираща литература. Други образуват антифалшификационни общества, за да пречат на фалшифицирането на храни и да изложат, преследват и накажат онези, които поради любов към по- голяма печалба фалшифицират храни и дори я правят по- вредна за здравето. Закони са издавани за предпазване живота и здравето на народа. Миньорите трябва да имат чист въздух, без значение колко ще струва това. Те трябва да имат два пътя за бягство, в случай на пожар. Безсилни да си

помогнат, работниците са закриляни от публичните закони и при избирането на местоработата си. Не може повече да им се плаща, когато работодателя пожелае и с поръчки от магазините. Сега закона изисква разплащателния ден да бъде най-малко всеки две седмици и то в пари. Те не могат повече да се тълпят в здания, където в случай на пожар, ще бъдат принудени да изгорят до смърт или да се осакатят, за да запазят живота си, като скочат от „пожарната стълба“. За всяка смърт или увреждане, дължащи се на безгрижие от страна на работодателя, задължително той се подвежда под отговорност и се наказва с глоба, обезщетение или затвор. Богати корпорации, които притежават железопътни и параходни линии, са принудени да се грижат за живота и интересите на народа, както за богатите, така и за бедните. Тези реформи са резултат от пробуждането на народа чрез юбилейната тръба на знание и свобода и не се дължат на чистото благоволение от страна на по-облагодетелстваните класи. Защото макар всички от облагодетелстваните или богати класи, които са щедри и като такива, които обичат справедливостта, могат и се радват на започващите реформи, а други, и то болшинството, със съжаление правят необходимото. Наистина тези закони и устройства не са още съвършени, нито са универсални, но забелязаното начало радва сърцата ни и ни дава доказателство за това, което може да се очаква в издигане на смирените и кротките и посрамване на гордите, когато юбилейните регулации са напълно в действие. Всички тези неща са части от реформата и вълнението, въвеждащо Великия юбилей на земята и макар че много било искано и постепенно много било допуснато, все пак царе, императори и царици-политически, социални, църковни и финансови не ще се

подчинят на великия изравнителен процес на юбилея или века на Възстановяване, без сурова и жестока битка, която сочат Писанията, която битка е току пред нас и ще бъде сурова и неизбежна, но в крайна сметка ще бъде за добро.

Духът на „**свобода** по цялата земя” разбира се, понякога е провеждан от невежи и горещи глави до неразумни граници, и все пак, всичко това е част от великата, неизбежна юбилейна възбуда, причинена от невежеството и угнетяването на миналото. Никой друг, освен Божието „малко стадо” не е напълно и точно информирано за великата сфера на действие на Възстановяването. Те виждат малките промени, поправянето на малките дела от хората, но виждат също онова, което може да се види само от Божествена гледна точка чрез Словото- че великият поробител-грехът- ще бъде лишен от сила, че великия затвор- смъртта- ще се отвори и на всеки затворник ще бъде дадено освобождение, подписано със скъпоценната кръв на Божието агне, което отнема греховете на света, Великия Изкупител и Възстановител. Разбира се, радостните вести ще бъдат за всички хора, не само на живите, но и на онези също, които са в гробовете преди края на великия юбилей. Всяко човешко същество може да се освободи- може да си възвърне първоначалното си човешко състояние, което било „много добро”, получавайки обратно чрез Христа всичко, което било изгубено в Адам.

Седмият тропет

„Надуй тропета, надуй,

Добрият тържествен звук;

Нека всички нации да знаят,
До най-отдалечения край на земята,
Земния Юбилей идва.
Завръща изкупените грешници в къщи.
„Исус, нашия Велик Първосвещеник.
Направи пълно изкупление.
Да, изморени духове, починете;
Земният Юбилей идва,
Завръща изкупените грешници в къщи.
„Да, който беше продаден за нищо,
На когото наследството беше изгубено.
Би имал всичко пак обратно.,
С цената на Исусовия подарък.
Земният Юбилей идва,
Завръща изкупените грешници в къщи.
„Седмият тромпет чуй,
Новината за небесната милост,
Спасението сега е близо;
Търси лицето на Спасителя.
Земният Юбилей идва,
Завръща изкупените грешници в къщи.